

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

**COMISIA JURIDICĂ,
DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI**

**București, 06.05.2015
Nr. 4c-11/619**

**BIROULUI PERMANENT
AL
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

În ședința din data de 22 aprilie 2015 Biroului permanent al Camerei Deputaților i-a fost prezentată scrisoarea ministrului justiției, domnul Robert Marius Cazanciuc, referitoare la implementarea recomandărilor din raportul anticorupție al Uniunii Europene din 2014. Biroul permanent a sesizat Comisia juridică, de disciplină și imunități, Comisia pentru industrii și servicii și Comisia pentru sănătate și familie în vederea formulării unor puncte de vedere.

A. Cu privire la recomandările adresate autorităților române cuprinse în Raportul anticorupție al Uniunii Europene publicat în raportul din 2014 care intră în aria de competență a **Comisiei juridice, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților**, astfel cum sunt cuprinse în adresa Dumneavoastră, vă înaintăm următoarele:

I. Activitatea și conduita parlamentarului sunt reglementate în mai multe acte normative, respectiv:

Constituția României

SECȚIUNEA 2:

Statutul deputaților și al senatorilor

Art. 69: Mandatul reprezentativ

(1) În exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului.

(2) Orice mandat imperativ este nul.

Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată

CAPITOLUL III: Principii și reguli de conduită parlamentară

Art. 8: Regimul juridic

(1) Mandatul de deputat sau de senator se supune regimului juridic prevăzut de Constituție și de prezenta lege, completat cu dispozițiile regulamentelor Camerelor Parlamentului.

(2) Mandatul de deputat sau de senator nu poate fi întrerupt, suspendat sau revocat.

Art. 10: Principiul interesului național

Deputații și senatorii au îndatorirea de a acționa în interesul întregii națiuni și al locuitorilor din circumscripțiile electorale pe care le reprezintă, respectiv al cetățenilor aparținând minorităților naționale, pe care îi reprezintă.

Art. 11: Principiul legalității și al bunei-credințe

(1) Deputații și senatorii, în calitate lor de reprezentanți aleși ai poporului român, își îndeplinesc îndatoririle și își exercită drepturile în conformitate cu Constituția, legile țării și regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, pe toată durata mandatului pe care îl dețin.

(2) Deputaților și senatorilor le este interzis să își asume față de persoanele fizice sau juridice obligații financiare ori de alt tip, menite să influențeze exercitarea mandatului cu bună-credință, potrivit propriei conștiințe.

Art. 12: Principiul transparenței

(1) Deputații și senatorii trebuie să dea dovadă de transparență în activitatea parlamentară.

(2) Deputații și senatorii au obligația menținerii unui dialog permanent cu cetățenii pe problemele care îi interesează și care rezultă din asumarea și exercitarea mandatului de parlamentar.

Art. 13: Principiul fidelității

Deputații și senatorii sunt datori să manifeste pe durata exercitării mandatului fidelitate față de România și popor și respect față de oameni.

Art. 14: Respectarea regulamentelor

(1) Deputații și senatorii sunt obligați să respecte prevederile regulamentelor, să se supună normelor de conduită civilizată, de curtoazie și de disciplină parlamentară și să nu aibă atitudini sau să folosească expresii ori cuvinte injurioase, ofensatoare, discriminatorii sau calomnioase.

(2) Comisiile Camerei Deputaților și Senatului care au în competență analiza problemelor de disciplină parlamentară elaborează, în ședință comună, proiectul Codului de conduită al deputaților și al senatorilor și îl înaintează birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, în vederea înscrierii pe ordinea de zi a plenului celor două Camere.

(3) Codul de conduită al deputaților și al senatorilor se adoptă prin hotărâre, în ședință comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu votul majorității membrilor.

În acest sens a fost elaborată o propunere legislativă ce vizează Codul de conduită – ***Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor (Plx 565/2013)***. Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art.14 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificări ulterioare. Această propunere legislativă răspunde necesității obiective de a sistematiza responsabilitățile și principiile care revin în exercitarea mandatului încredințat parlamentarilor, în vederea asigurării unui cadru legal previzibil, transparent, unitar și stabil. Se completează cadrul legal actual prin reglementarea unor prevederi referitoare, în principal, la: respectarea reputației Parlamentului României, a interesului național, protejarea și consolidarea încrederii cetățenilor față de instituția Parlamentului și activitatea de legiferare, o mai bună informare a societății civile asupra desfășurării lucrărilor Camerei Deputaților și Senatului, precum și a structurilor acestora. De asemenea, inițiativa vizează disciplina parlamentară, prevederi referitoare la transparența averii, incompatibilităților și conflictelor de interese și îndatorirea de a lua măsuri pentru a-și extinde cunoștințele, abilitățile și calitățile personale necesare pentru îndeplinirea mandatului de parlamentar. Se stabilește și procedura de sesizare a încălcării Codului de conduită și de soluționare a acestor situații.

Inițiativa legislativă este elaborată și analizată conform exigențelor și normelor europene în ceea ce privește conduita parlamentară. În acest sens cele două Comisii juridice ale Parlamentului, precum și Comisia comună pentru Statutul deputaților și al senatorilor au primit și analizat observațiile înainte de către Parlamentul European - Direcția pentru ședințe plenare – Unitatea de administrație pentru europarlamentari.

De asemenea, **Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare**, prevede:

CAPITOLUL VI: Obligațiile deputaților și senatorilor

Art. 27: Izvorul obligațiilor

Îndatoririle fundamentale și obligațiile principale ale deputaților și senatorilor sunt cele care decurg din Constituție, lege, din prezentul statut și din regulamente.

Art. 28: Participarea la ședință

(1) Participarea la lucrările Camerei din care fac parte reprezintă pentru deputați și senatori o obligație legală, morală și regulamentară.

(2) Deputatul sau senatorul poate solicita în scris liderului grupului parlamentar din care face parte permisiunea de a absenta de la lucrările Camerei pentru rezolvarea unor probleme legate de exercitarea mandatului sau pentru rezolvarea unor probleme personale.

(3) În situația în care deputatul sau senatorul absentează de la lucrările Camerei datorită apariției unor situații neprevăzute, acesta se poate adresa în scris Biroului permanent pentru a solicita motivarea respectivelor absențe.

(4) Se consideră absent motivat deputatul sau senatorul care:

- a) este membru al Guvernului;
- b) participă la activități stabilite prin decizia Birourilor permanente reunite ale celor două Camere sau a Biroului permanent al Camerei din care face parte ori la invitația Guvernului sau a Președintelui României;
- c) este în concediu medical;
- d) are aprobată motivarea absenței de către liderul de grup sau de către Biroul permanent, după caz.

(5) Numele deputaților și senatorilor absenți nemotivat de la lucrările fiecărei Camere, precum și din comisiile permanente vor fi publicate pe paginile de internet ale acestora, lunar, potrivit procedurii stabilite de regulamentul fiecărei Camere.

Art. 29: Sancționarea pentru absențele nemotivate

(1) Neparticiparea la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei Deputaților sau Senatului, după caz, în cadrul programului și ordinii de zi aprobate de Biroul permanent, se consideră absență nemotivată și are drept consecință reținerea a 1% din indemnizația lunară brută a deputatului sau a senatorului, cu excepția motivării absențelor în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (2) și (3).

(2) Regulamentele Camerelor stabilesc procedurile de urmat pentru executarea prevederilor prezentului articol, inclusiv acordarea concediilor cu plata drepturilor bănești, care nu pot fi mai mari de 8 zile pe durata unei sesiuni și care se aprobă de președintele Camerei pentru cele de până la 4 zile și de Biroul permanent al Camerei pentru cele de peste 4 zile.

CAPITOLUL IX: Exercițarea mandatului în circumscripția electorală

Art. 37

În activitatea din circumscripțiile electorale deputații și senatorii au drepturile și îndeplinesc obligațiile pe care le implică exercitarea legală a mandatului de parlamentar, adaptate în mod corespunzător naturii și formelor specifice ale acestei activități din teritoriu.

Art. 38: Birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor

(1) În scopul exercitării mandatului în circumscripțiile electorale, deputaților și senatorilor li se acordă lunar o sumă forfetară din bugetul Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare. Quantumul sumei este stabilit prin hotărârea birourilor permanente reunite ale celor două Camere¹, în funcție de resursele bugetare, dar nu mai puțin de o indemnizație și jumătate brută a deputatului, respectiv a senatorului.

(2) În limitele sumei prevăzute la alin. (1), deputații și senatorii pot organiza, separat sau prin asociere, birouri parlamentare, ca regulă, în circumscripțiile electorale în care au fost aleși.

(3) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, aleși la nivel național, pot organiza birouri parlamentare oriunde pe teritoriul României, în limitele sumei prevăzute la alin. (1). Ceilalți parlamentari pot organiza, în aceleași condiții prevăzute la alin. (1), birouri parlamentare, la solicitarea

¹ A se vedea Hotărârea birourilor permanente al Camerei Deputaților și Senatului nr. 5/2013 pentru aprobarea Normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 10 iulie 2013

partidelor politice din partea cărora au candidat, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților sau, după caz, al Senatului.

(4) Deputații și senatorii aleși în circumscripția electorală pentru românii cu domiciliul în afara României pot organiza birouri parlamentare în afara țării, cu respectarea legislației statului respectiv, sau în România, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, respectiv al Senatului, în limita sumei prevăzute la alin. (1).

(5) În cazul în care spațiile necesare birourilor parlamentare nu pot fi asigurate de către autoritățile administrației locale, acestea se pot închiria de la alte persoane juridice sau fizice.

(6) Spațiile destinate birourilor parlamentare nu pot fi închiriate în imobile aflate în proprietatea deputaților sau senatorilor, membrilor familiilor sau rudelor acestora până la gradul al III-lea. Interdicția este aplicabilă și pentru acele spații aflate în patrimoniul unor societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care deputații sau senatorii, membrii familiilor sau rudele acestora sunt asociați ori acționari.

(7) În spațiile prevăzute la alin. (6) pot fi organizate birouri parlamentare doar dacă aceste spații sunt puse la dispoziție cu titlu gratuit.

(8) Chiria aferentă spațiilor, cheltuielile de întreținere, drepturile bănești ale persoanelor angajate la birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor și alte cheltuieli aferente exercitării mandatului se asigură din suma forfetară pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare alocată deputatului sau senatorului.

(9) Angajarea personalului birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor se face prin încheierea unui contract de muncă sau a unei convenții civile, ambele pe durată determinată. În cazul angajării pe baza unui contract de muncă, încadrarea salariaților se face la propunerea deputatului sau a senatorului în cauză, iar în cazul convenției civile, aceasta se încheie între deputatul sau senatorul în cauză și persoana fizică.

(10) La angajarea personalului birourilor parlamentare se va respecta nomenclatorul funcțiilor prevăzut în hotărârea pentru aprobarea normelor privind modul de utilizare și justificare a sumei forfetare aferente cheltuielilor efectuate de deputați și senatori pentru birourile parlamentare.

(11) Membrii familiei deputatului sau senatorului ori rudele/afinii acestuia până la gradul al III-lea nu pot fi angajați la respectivul birou parlamentar.

(12) Angajații cu contract de muncă sau convenție civilă ai unui birou parlamentar pot fi reangajați în biroul parlamentar al aceluiași deputat sau senator și în noul mandat, în cazul realegerii acestuia.

(13) Modul de utilizare și justificare a sumei forfetare pentru cheltuieli de organizare și funcționare a birourilor parlamentare, alocată deputatului sau senatorului, se stabilește prin hotărâre a birourilor permanente reunite ale celor două Camere, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 39: Relația cu cetățenii

(1) Deputații și senatorii organizează în cadrul birourilor parlamentare din circumscripția electorală activități specifice relațiilor publice și audiențelor acordate cetățenilor.

(2) Deputații și senatorii pot acorda audiențe cetățenilor și în alte circumscripții electorale decât cele în care au fost aleși, în cadrul altor birouri parlamentare, la solicitarea titularilor acestora sau în alte spații publice corespunzătoare.

(3) Deputații și senatorii se pot adresa în scris, prin intermediul birourilor parlamentare, organelor administrației publice centrale și locale, pentru a transmite sau a se informa asupra solicitărilor și petițiilor cetățenilor din circumscripțiile electorale în care au fost aleși, pentru rezolvarea, în conformitate cu prevederile legale, a problemelor acestora sau pentru a obține informații cu caracter public necesare exercitării mandatului.

(4) Organele administrației publice centrale și locale sunt obligate să răspundă în termen de 30 de zile de la primirea solicitărilor scrise ale deputaților și senatorilor.

.....

CAPITOLUL XI: Regimul disciplinei parlamentare

Art. 49: Sfera abaterilor disciplinare

Constituie abateri disciplinare parlamentare următoarele fapte săvârșite de deputați sau de senatori și dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

a) încălcarea dispozițiilor privind îndatoririle deputaților și ale senatorilor prevăzute de Constituție și de prezenta lege;

b) nerespectarea prevederilor regulamentului Camerei din care fac parte și a Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului;

c) exercitarea abuzivă a mandatului de senator sau de deputat;

d) comportamentul injurios sau calomniator la adresa unui parlamentar ori a altui demnitar în ședințele de plen, de comisii sau de birou ori în afara acestora, dar cu privire la exercitarea mandatului de parlamentar;

e) încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese.

Art. 50: Sfera sancțiunilor disciplinare

Sancțiunile disciplinare parlamentare pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 49 sunt următoarele:

a) atenționarea verbală;

b) chemarea la ordine;

c) retragerea cuvântului;

d) îndepărtarea din sală pe durata ședinței;

e) avertismentul scris.

Art. 51: Aplicarea sancțiunilor

(1) Sancțiunile prevăzute la art. 50 lit. a)-c) se aplică de către președintele de ședință.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 50 lit. d) se aplică la solicitarea președintelui de ședință sau a unui grup parlamentar de către plenul Camerei prin votul majorității celor prezenți.

(3) Abaterile care implică aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 50 lit. e) se constată de către comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină la nivelul Camerei respective, la sesizarea președintelui de ședință, a unui grup parlamentar ori la sesizarea unui deputat sau senator. Sesizarea se adresează președintelui Camerei respective în termen de cel mult 30 de zile de la data săvârșirii faptei.

(4) În cazul conflictului de interese, la sesizarea Biroului permanent al Camerei respective, comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină întocmește un raport prin care constată faptul că raportul Agenției Naționale de Integritate cu privire la existența conflictului de interese este definitiv.

(5) Comisia care are în competență analiza problemelor de disciplină soluționează sesizarea în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea ei. Raportul comisiei se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți, în ședință secretă.

(6) Raportul comisiei se înaintează de îndată, împreună cu dosarul cauzei, Biroului permanent al Camerei respective.

(7) Biroul permanent al Camerei respective soluționează cauza în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea raportului. Hotărârea Biroului permanent al Camerei se prezintă în ședință publică a Camerei respective.

Art. 52: Contestația

(1) Împotriva hotărârii Biroului permanent al Camerei, care vizează aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 51 alin. (7), se poate face contestație în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării.

(2) Contestația se soluționează de către plenul Camerei în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea acesteia, cu votul majorității membrilor prezenți ai Camerei, în ședință secretă.

(3) Hotărârea plenului Camerei este definitivă și executorie și se aduce la cunoștința publică în ședința de plen.

II. Regimul incompatibilităților este reglementat în mai multe acte normative, respectiv:

Constituția României

Incompatibilități

ARTICOLUL 71

(1) Nimeni nu poate fi, în același timp, deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(3) Alte incompatibilități se stabilesc prin lege organică.

Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare

CAPITOLUL IV:

Incompatibilități, interdicții și conflictul de interese

Art. 15: Principii cu caracter general

(1) Nicio persoană nu poate fi în același timp deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu calitatea de membru în Parlamentul European.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

Art. 16: Incompatibilități

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile publice de autoritate prevăzute la art. 81 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu situațiile de incompatibilitate generate de dispozițiile art. 82¹ din aceeași lege.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare/reasigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociaților la societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la lit. a);

c) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) calitatea de comerciant persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte;

h) funcția de președinte, vicepreședinte, secretar și trezorier al federațiilor și confederațiilor sindicale.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile și activitățile persoanelor care, conform statutului lor, nu pot face parte din partide politice.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică reprezentanților organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale pentru care este prevăzută interdicția de a face parte din partide politice în statutul propriu.

(5) Alte incompatibilități cu calitatea de deputat sau de senator se pot stabili numai prin lege organică.

Art. 17: Procedura declarării incompatibilității

(1) Deputatul sau senatorul care, la data intrării în exercitiul mandatului, se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute în prezentul statut sau în alte legi speciale are la dispoziție un termen de 15 zile pentru a notifica Biroul permanent al Camerei din care face parte cu privire la starea sa de incompatibilitate. După expirarea acestui termen, deputatul sau senatorul va opta, în termen de 30 de zile, între mandatul de deputat sau de senator și funcția ori funcțiile incompatibile, demisionând potrivit opțiunii

sale. Demisia deputatului sau a senatorului se aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care acesta face parte.

(2) Deputatul sau senatorul care nu și-a exprimat opțiunea potrivit prevederilor alin.(1) rămâne în stare de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei din care face parte sesizează comisia care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. Comisia competentă solicită punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, care va răspunde solicitării în cel mult 5 zile. Raportul comisiei se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, care îl va informa pe deputatul sau senatorul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei din care face parte un proiect de hotărâre de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului.

(3) Deputatul sau senatorul aflat într-o stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei din care face parte această situație, în scris, în termen de cel mult 15 zile de la data intervenirii acesteia. La împlinirea termenului de 30 de zile de la notificare, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Deputatul sau senatorul se poate adresa Biroului permanent al Camerei din care face parte, în vederea clarificării unei eventuale stări personale de incompatibilitate. Biroul permanent înaintează solicitarea comisiei care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate, în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. În cazul în care din raportul comisiei reiese existența unei stări de incompatibilitate, deputatul sau senatorul are obligația ca în termen de 30 de zile să opteze între calitatea de deputat ori de senator și funcția sau funcțiile incompatibile. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile referitoare la declararea stării de incompatibilitate prevăzute la alin. (1)-(4) se completează în mod corespunzător cu cele ale regulamentului fiecărei Camere, precum și cu cele ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 176/2010, cu modificările ulterioare.

(6) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unei incompatibilități a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

Art. 18: Interdicția publicitară

Este interzisă folosirea numelui însoțit de calitatea de deputat sau de senator în orice acțiune publicitară privitoare la orice societate reglementată de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, financiară ori industrială sau altele asemenea cu scop lucrativ.

Legea nr 161 din 19 aprilie 2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției:

CAPITOLUL III: Incompatibilități

SECȚIUNEA 1: Dispoziții generale

Art. 80

Incompatibilitățile privind demnitățile publice și funcțiile publice sunt cele reglementate de Constituție, de legea aplicabilă autorității sau instituției publice în care persoanele ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică își desfășoară activitatea, precum și de dispozițiile prezentului titlu.

SECȚIUNEA 2: Incompatibilități privind calitatea de parlamentar

Art. 81

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, potrivit Constituției, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(2) Prin funcții publice de autoritate, incompatibile cu calitatea de deputat sau de senator, se înțelege funcțiile din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate celor de secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcțiile de conducere specifice ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcțiile de consilieri locali și consilieri județeni, de prefecți și subprefecți și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri.

Art. 82

(1) Calitatea de deputat și senator este, de asemenea, incompatibilă cu:

a) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

b) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. a);

c) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. a);

d) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) calitatea de comerciant persoană fizică;

f) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

g) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

h) funcția de președinte, vicepreședinte, secretar și trezorer al federațiilor și confederațiilor sindicale.

(3) Deputații și senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

Art. 82¹

(1) Deputatul sau senatorul care, pe durata exercitării mandatului de parlamentar, dorește să exercite și profesia de avocat nu poate să pledeze în cauzele ce se judecă de către judecătorii sau tribunale și nici nu poate acorda asistență juridică la parchetele de pe lângă aceste instanțe.

(2) Deputatul sau senatorul aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate acorda asistență juridică suspectilor ori inculpaților și nici nu îi poate asista sau reprezenta în instanțe în cauzele penale privind:

a) infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, prevăzute în Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

b) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare;

c) infracțiunile de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, prevăzute la art. 209-217 din Codul penal;

d) infracțiunea de spălare a banilor, prevăzută în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată;

e) infracțiunile contra securității naționale, prevăzute la art. 394-410 și 412 din Codul penal, precum și cele prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României;

f) infracțiunile contra înfăptuirii justiției, prevăzute la art. 266-288 din Codul penal;

g) infracțiunile de genocid, contra umanității și de război, prevăzute la art. 438-445 din Codul penal.

(3) Deputatul sau senatorul aflat în situația prevăzută la alin. (1) nu poate să pledeze în cauzele civile sau comerciale împotriva statului, a autorităților sau instituțiilor publice, a companiilor naționale ori a societăților naționale în care acestea sunt părți. De asemenea, nu poate să pledeze în procese intentate statului român, în fața instanțelor internaționale.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în cauzele în care avocatul este parte în proces sau acordă asistență ori reprezentare soțului sau rudelor până la gradul IV inclusiv.

Art. 83

(1) Deputatul sau senatorul care la data intrării în vigoare a prezentului titlu se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute de art. 81 și 82 va informa, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei din care face parte.

(2) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), deputatul sau senatorul va opta între mandatul de parlamentar și funcția care generează incompatibilitatea, demisionând din una dintre funcții.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), dacă starea de incompatibilitate continuă să existe, deputatul sau senatorul este considerat demisionat din funcția de deputat sau de senator. Demisia se aduce la cunoștința Camerei din care face parte parlamentarul. Hotărârea Camerei prin care se constată demisia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Procedura de constatare a incompatibilității este cea prevăzută în Regulamentul Camerei Deputaților și în Regulamentul Senatului.

...

CAPITOLUL VI: Dispoziții comune

Art. 111

(1) Persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu vor depune o declarație de interese, pe propria răspundere, cu privire la funcțiile și activitățile pe care le desfășoară, cu excepția celor legate de mandatul sau funcția publică pe care o exercită.

(2) Funcțiile și activitățile care se includ în declarația de interese sunt:

a) calitatea de asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale;

b) funcția de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, regiilor autonome, companiilor/societăților naționale, instituțiilor de credit, grupurilor de interes economic, asociațiilor sau fundațiilor ori al altor organizații neguvernamentale;

c) calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale;

d) calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), care nu îndeplinesc alte funcții sau nu desfășoară alte activități decât cele legate de mandatul sau funcția pe care o exercită, depun o declarație în acest sens.

Art. 114

(1) Se interzice folosirea de către o persoană care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu, în interes privat, a simbolurilor care au legătură cu exercițiul demnității sau funcției sale.

(2) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi numele însoțit de calitatea persoanei care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu în orice formă de publicitate a unui agent economic român sau străin, precum și a vreunui produs comercial, național sau străin.

(3) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi imaginea publică, numele, vocea sau semnătura persoanei care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu pentru orice formă de publicitate privitoare la o activitate care aduce profit, cu excepția publicității gratuite pentru scopuri caritabile.

(4) Se interzice persoanelor care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu folosirea sau exploatarea directă sau indirectă a informațiilor care nu sunt publice, obținute în legătură cu exercitarea atribuțiilor, în scopul obținerii de avantaje pentru ei sau pentru alții.

CAPITOLUL VII: Dispoziții finale

Art. 115

Alte cazuri de incompatibilități și interdicții sunt cele stabilite prin legi speciale.

Referitor la **încetarea mandatului de deputat sau senator datorată incompatibilității**, la alin.(2) al art. 7 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, se prevede:

Art. 7

(2) „Încetarea mandatului de deputat sau de senator datorată incompatibilității are loc:

c) la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea;

d) la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), precum și în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c) și d), președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(5) Hotărârile de vacantare a locului de deputat sau de senator, prevăzute la alin. (3) și (4), se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

III. Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare prevede în materia conflictului de interese:

Art. 19

(1) Fapta deputatului sau senatorului de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 3 luni. Sancțiunea se aplică de către Biroul permanent al Camerei din care face parte deputatul sau senatorul.

(2) Deputatul sau senatorul se află în conflict de interese la expirarea termenului prevăzut în Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare, de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, dacă în acest termen deputatul sau senatorul nu a contestat raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză ori, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unui conflict de interese a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările ulterioare. Biroul permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

Conform Legii nr. 161 din 19 aprilie 2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, lege - cadru în materia incompatibilităților

SECȚIUNEA 1: Definiție și principii, se definește:

Art. 70

Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit **Constituției** și altor acte normative.

Art. 71

Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

Conform Codului penal, conflictul de interese este definit astfel:

Art. 301: Conflictul de interese

(1) Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial, pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori pentru un afin până la gradul II inclusiv sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de foloase de orice natură, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul emiterii, aprobării sau adoptării actelor normative.

IV. Sediul materiei pentru întreaga problemă legată de **imunitatea parlamentară** se află în Constituția României, în legi speciale cu privire la exercitarea mandatului de parlamentar, respectiv Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată și în Regulamentul Camerei Deputaților.

Imunitatea parlamentară nu poate fi nici extinsă, nici restrânsă printr-un act subordonat Constituției, ea nu poate fi suspendată și poate fi ridicată doar de Camera respectivă și numai în considerarea temeiului de fapt și de drept ce justifică luarea acestei măsuri.

Imunitatea parlamentară trebuie să respecte valorile democratice și principiul egalității în fața legii pentru toți cetățenii conform art. 16 alin. (1) din Constituția României fiind consecința unui imperativ al statutului parlamentarilor care trebuie să-și exercite mandatul în serviciul alegătorilor.

În acest sens, redăm textele din legile în vigoare referitoare la imunitatea parlamentară:

Constituția României

Art. 72 - Imunitatea parlamentară

(1) Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera sesizată constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.

Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare

Art. 20: Scopul imunității

(1) Imunitatea parlamentară este ansamblul de dispoziții legale care asigură deputaților și senatorilor un regim juridic derogatoriu de la dreptul comun în raporturile lor cu justiția și în scopul de a le garanta independența.

(2) Imunitatea parlamentară este direct și indisolubil legată de mandatul de deputat sau de senator.

Art. 21: Imunitatea

(1) Imunitatea parlamentară nu este susceptibilă de suspendare sau de întrerupere și nu se poate renunța la aceasta. Imunitatea parlamentară este imperativă și de ordine publică.

(2) Imunitatea parlamentară poate fi ridicată numai de către Camera din care deputatul sau senatorul face parte, în conformitate cu prevederile art. 72 din Constituție, republicată, și potrivit procedurii prevăzute de regulamentul fiecărei Camere.

(3) Imunitatea parlamentară începe odată cu validarea mandatului de deputat sau de senator și încetează la data încheierii mandatului, în cazurile și în condițiile prevăzute de Constituție și de prezenta lege.

Art. 22: Imunitatea pentru opinii politice

Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Art. 23: Regimul în procesul penal

(1) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți ori arestați preventiv sau la domiciliu fără încuviințarea Camerei din care fac parte și fără a se proceda la ascultarea lor.

(2) Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Deputații și senatorii pot fi chemați în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată în calitate de martor. În cazul în care li se solicită să depună mărturie asupra unor fapte sau informații de care au luat cunoștință în exercitarea mandatului și care au caracter clasificat, mărturia se va depune în condițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, și cu informarea Biroului permanent al Camerei din care fac parte.

Art. 24: Procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție

(1) Cererea de reținere, arestare sau percheziție a deputatului ori a senatorului se adresează președintelui Camerei din care face parte de către ministrul justiției.

(2) Președintele Camerei din care face parte deputatul sau senatorul aduce de îndată cererea la cunoștința Biroului permanent, după care o trimite Comisiei juridice respective, care va întocmi un raport în termen de 3 zile. Hotărârea Comisiei juridice se adoptă prin votul secret al majorității membrilor săi.

(3) Cererea ministrului justiției, însoțită de raportul Comisiei juridice, se supune spre dezbateră și adoptare plenului Camerei din care face parte deputatul sau senatorul, în termen de 5 zile de la depunerea raportului.

(4) Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi. Hotărârea Camerei se comunică de îndată ministrului justiției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 3 zile. Data comunicării către ministrul justiției este data intrării în vigoare a hotărârii.

(5) În condițiile în care Parlamentul se găsește în vacanță, președintele Camerei ia măsurile necesare respectării termenelor prevăzute în prezentul articol.

Legea nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată

Art. 12

Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor.

Art. 13

(1) Dezbaterea propunerii de începere a urmăririi penale în Camera Deputaților sau în Senat se face pe baza raportului întocmit de o comisie permanentă care, în cadrul competenței sale, a efectuat o anchetă privitoare la activitatea desfășurată de Guvern sau de un minister ori de o comisie specială de anchetă constituită în acest scop.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se înscrie cu prioritate pe ordinea de zi a Camerei Deputaților sau a Senatului, după caz.

(3) După începerea urmăririi penale membrul Guvernului care este și deputat sau senator poate fi percheziționat, reținut ori arestat numai cu încuviințarea Camerei din care face parte, după ascultarea sa, cu respectarea prevederilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, și a regulilor de procedură cuprinse în regulamentul Camerei din care face parte.

Art. 14

(1) La dezbaterile din cele două Camere ale Parlamentului prezența celui în cauză este obligatorie. Lipsa nejustificată a membrului Guvernului nu împiedică desfășurarea lucrărilor.

(2) În situația în care cel în cauză se află în imposibilitate obiectivă de a se prezenta, Camera Deputaților sau Senatul, cu prilejul dezbaterilor, va fixa un nou termen.

(3) Cel în cauză are dreptul să își expună punctul de vedere cu privire la fapta ce constituie obiectul cererii de a fi urmărit penal, precum și asupra cererii de ridicare a imunității parlamentare, atunci când este cazul.

Art. 15

Cererea de urmărire penală a membrilor Guvernului și, după caz, de ridicare a imunității parlamentare se adoptă cu respectarea prevederilor art. 67 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată. Votul este secret și se exprimă prin bile.

(la data 19-oct-2007 Art. 16 din capitolul III a fost atacat de (excepție admisă) Decizia 1133/2007)

(la data 26-ian-2008 Art. 16 din capitolul III abrogat de Actul din Decizia 1133/2007)

Art. 17

Președintele României va fi înștiințat despre înscrierea pe ordinea de zi a ședinței Camerei Deputaților sau a Senatului a raportului prevăzut la art.13 alin.(1).

Art. 18

Dacă una dintre cele două Camere ale Parlamentului sau Președintele României a cerut urmărirea penală, dosarul cauzei se trimite, de îndată, ministrului justiției sau, după caz, primului-ministru pentru a proceda potrivit legii.

Art. 19

Urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor se efectuează, după caz, de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de către Direcția Națională Anticorupție, iar judecarea acestora, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit legii.

Art. 20

În cazul în care s-a cerut urmărirea penală împotriva unui membru al Guvernului, Președintele României poate dispune suspendarea acestuia din funcție.

Art. 21

În cazul în care s-a dispus trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului, ministrul justiției sau, după caz, primul-ministru comunică Președintelui României data la care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, în vederea suspendării din funcție a acestuia.

Art. 22

(1) În caz de infracțiuni flagrante, persoanele prevăzute la art. 6 pot fi reținute și percheziționate. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei din care face parte membrul Guvernului sau, după caz, pe Președintele României.

(2) În situația în care cel în cauză este ministrul justiției, sesizarea prevăzută la alin.(1) se face de către primul-ministru.

Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările și completările ulterioare

Art. 193. – *Deputații se bucură de imunitate parlamentară de la data eliberării certificatului doveditor al alegerii, sub condiția validării.*

Art. 194. – *Potrivit art. 72 din Constituția României, republicată, deputații nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.*

Art. 195. – *(1) În temeiul art. 72 din Constituția României, republicată, deputații pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei Deputaților, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.*

(2) Cererea de reținere, arestare sau percheziție se adresează președintelui Camerei Deputaților de către ministrul justiției. Săvârșirea sau descoperirea ulterioară a unor noi fapte penale determină introducerea unei noi cereri de reținere, arestare sau percheziție.

(3) Președintele Camerei aduce la cunoștință deputaților cererea, în ședință publică, după care o trimite de îndată Comisiei juridice, de disciplină și imunități spre examinare, care va stabili, prin raportul său, dacă există sau nu motive temeinice

pentru aprobarea cererii. Hotărârea comisiei se adoptă, în cel mult 5 zile de la sesizare, prin votul majorității membrilor acesteia. Votul este secret.

(4) Ministrul justiției va înainta Comisiei juridice, de disciplină și imunități toate documentele pe care aceasta le solicită; în caz de refuz comisia se va adresa Camerei Deputaților, prin intermediul Biroului permanent, pentru a hotărî cu privire la acest refuz.

(5) Cererea prevăzută la alin. (2), împreună cu raportul comisiei, se înaintează grupului parlamentar din care face parte deputatul în cauză. Grupul își va exprima punctul de vedere cu privire la cerere într-un raport scris, în termen de 5 zile de la data sesizării grupului.

(6) În cazul deputaților care nu fac parte din niciun grup parlamentar, aceștia pot să depună la Biroul permanent punctul de vedere cu privire la cerere.

(7) Raportul comisiei împreună cu raportul grupului parlamentar se înaintează Biroului permanent și se supun dezbaterii și aprobării Camerei Deputaților.

(8) Camera Deputaților se va pronunța asupra măsurii în cel mult 20 de zile de la sesizare, cu votul majorității membrilor prezenți.

Art. 196. – (1) În caz de infracțiune flagrantă, deputații pot fi reținuți și supuși percheziției. Situația va fi adusă de îndată la cunoștință ministrului justiției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei Deputaților asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.

(2) Dispoziția de revocare a reținerii se execută de îndată prin ministrul justiției.

Art. 197. – Toate cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

X

X X

B. Cu privire la recomandările adresate autorităților române cuprinse în Raportul anticorupție al Uniunii Europene publicat în raportul din 2014 care intră în aria de competență a **Comisiei pentru sănătate și familie a Camerei Deputaților**, facem cunoscut că demersul anticorupție face parte din ansamblul de politici ale Ministerului Sănătății și este dezvoltat și pus în aplicare prin intermediul Compartimentului de Integrare. Prin înființarea acestui compartiment se dorește implicarea reală a Ministerului Sănătății în demersul anticorupție cerut de Comisia Europeană și o mai bună coordonare a acțiunilor propuse în cadrul Strategiei Naționale Anticorupție.

1. Reducerea plăților informale prin creșterea veniturilor – propunere legislativă a Ministerului Sănătății

În anul 2014 la nivelul Ministerului Sănătății s-a constituit un grup de lucru care a elaborat o propunere legislativă privind prestarea de servicii și acte medicale la cererea pacientului, în spitalele publice.

Propunerea legislativă va permite pacientului alegerea unui anumit spital public și a unei anumite echipe medicale în vederea stabilirii unui diagnostic și a unei conduite terapeutice. Baza legală va fi reprezentată de încheierea unui contract între pacient, spital și medic/echipa medicală iar plata tarifului se va face prin decontare directă sau prin intermediul unei polițe de asigurare complementară/suplimentară încheiată de pacient cu un asigurator. Această propunere a fost înaintată comisiei a Senatului României având avizul și semnătura de susținere a peste o sută de senatori și deputați.

2. Achizițiile centralizate derulate de Ministerul Sănătății

Achizițiile centralizate sunt derulate de structura specializată din cadrul Ministerului, care are în componență 4 achizitori.

Prin pregătirea și derularea achizițiilor centralizate Ministerului Sănătății urmărește să diminueze riscul fraudelor din fondurile publice și să realizeze economii pentru bugetul alocat principalelor produse utilizate de spitale în cadrul programelor de sănătate.

În cursul anului 2014 au fost realizate un număr de 15 proceduri de achiziție centralizată pentru vaccinuri, teste de diagnostic în boli infecțioase, dispozitive cardiace implantabile, medicamente utilizate în oncologie și în tratarea tuberculozei pentru care au fost înregistrate economii estimate la valoarea de 47.540.022 lei cu TVA.

3. Activități ale Compartimentului de Integritate

Compartimentul Integritate din Ministerul Sănătății a fost înființat în baza HG 755/iulie 2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății.

Compartimentul de Integritate este organizat în subordinea directă a ministrului sănătății și are alocate 4 posturi din care doar trei sunt ocupate în prezent. Pentru postul vacant în perioada 2013-2014, Ministerul Sănătății a făcut demersuri pentru deblocarea acestuia și scoaterea la concurs, dar deși au existat 3 anunțuri pentru concurs acestea nu s-au finalizat favorabil.

Compartimentul de Integritate este susținut de proiectul „Bună Guvernare prin Integritate și Responsabilitate în sistemul de Sănătate Românesc”, finanțat din Fondul Social European. Activitățile realizate în anul 2014, în conformitate cu recomandările raportului anticorupție al Uniunii Europene, sunt următoarele:

3.1. Metodologia Mecanismului de feedback al pacientului în vederea reducerii plăților informale

În sistemul public de sănătate Mecanismului de feedback al pacientului deschide posibilitatea analizării evaluărilor și sesizărilor ce privesc respectarea drepturilor pacienților, conduita personalului și va permite identificarea practicilor de condiționare a serviciilor medicale.

În lunile iunie-august 2014 au fost elaborate două propuneri legislative privind operaționalizarea Consiliilor de Etică din spitalele publice și implementarea

Mecanismului de feedback al pacientului, acestea fiind supuse dezbaterii publice în septembrie 2014. În luna octombrie 2014 a fost aprobat la nivelul Ministerului Sănătății cadrul metodologic de testare a mecanismului de feedback, ce a permis evaluarea modului de derulare a acestuia în 5 unități sanitare publice. Pilotarea mecanismului de feedback al pacientului a fost finalizat în noiembrie 2014 iar concluziile acestei perioade au fost dezvoltate în cadrul raportului final aprobat în decembrie 2014.

Totodată, testarea mecanismului a permis modificarea ordinelor propuse inițial și republicarea acestora în dezbateri publice în luna decembrie 2014.

3.2. Dezvoltarea modelelor de platforme informatice

În cadrul proiectului „Bună Guvernare prin Integritate și Responsabilitate în sistemul de Sănătate Românesc” au fost realizate următoarele metode de platforme informatice:

- 1) Platformă informatică pentru monitorizarea achizițiilor publice;
- 2) Platformă informatică pentru înregistrarea sesizărilor pacienților referitoare la acte de corupție întâlnite în sistemul de sănătate. Această platformă creează sistemul de raportare și de monitorizare a sesizărilor înregistrate și analizate în spitalele publice în cadrul mecanismului de feedback al pacientului;
- 3) Platformă informatică în vederea aplicării măsurilor preventive anticorupție în administrația sistemului de sănătate. Această platformă colectează și analizează informațiile referitoare la activitățile derulate în cadrul Strategiei Naționale anticorupție 2012-2015.

Platformele informatice vor constitui surse de informații publice prin postarea analizelor realizate de acestea în cadrul Parteneriatului pentru o Guvernare Deschisă.

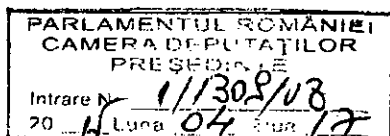
Modelele de platforme informatice au fost înaintate în luna octombrie 2014 către Serviciul de Telecomunicații Speciale în vederea analizării modului tehnic de realizare a acestora.

Cu deosebită considerație,

VICEPREȘEDINTE

Ciprian Nicolae

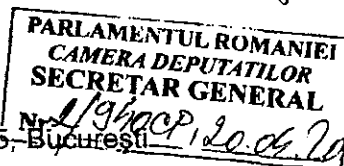

All Secretor General - Costin Păun
187, pentru DACsep.
7/2014
Nr. 7/2014
15.06.2015

Domnului Valeriu Ștefan ZGONEA

Președinte
CAMERA DEPUTAȚILOR

Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2 - 4, sector 5, București

851 pe 187
[Signature]
Referitor: Implementare recomandări din raportul anticorupție al Uniunii Europene din 2014

Stimate domnule președinte,

În februarie 2014, Comisia Europeană a adoptat Raportul anticorupție la nivelul Uniunii Europene (atașat o sinteză a principalelor recomandări privind România); al doilea raport anticorupție va fi elaborat pe parcursul anului curent și va fi dat publicității în primul trimestru al anului 2016.

În vederea elaborării acestui raport, Comisia Europeană a solicitat tuturor statelor membre, prin punctul național de contact, transmiterea de date actualizate cu privire la implementarea recomandărilor formulate în raportul din 2014. Aceste contribuții sunt așteptate de Comisie până la data de 15 mai 2015.

În acest context, vă adresăm rugămintea de a ne transmite, până în data de 5 mai a.c., un material privind implementarea recomandărilor ce privesc Parlamentul României, atât în limba română, cât și în limba engleză.

Pentru orice detalii suplimentare, Ministerul Justiției desemnează ca persoană de contact pe domnul Cornel-Virgiliu Călinescu, șeful Oficiului Național de Prevenire a Criminalității și Cooperare pentru Recuperarea Creanțelor provenite din Infracțiuni, punct național de contact pentru problematica raportului anticorupție, tel. 0372041060, fax 0372041061, e-mail cornel.calinescu@just.ro.

Cu deosebită considerație,

Ministrul Justiției

[Signature]
Robert Marius

Str. Apolodor nr. 17, sector 5, 050741
București, România
www.just.ro

COD: FS-01-03-ver.1

Recomandări pt ROMANIA (extras raport AC)

Următoarele puncte necesită o atenție suplimentară:

- asigurarea menținerii tuturor garanțiilor necesare pentru protejarea stabilității, a independenței și a continuității bilanțului pozitiv al instituțiilor anticorupție și al sistemului judiciar în ceea ce privește **anchetele imparțiale și acțiunile eficiente în justiție** în cazuri de corupție la nivel înalt, inclusiv în ceea ce privește funcționarii aleși și numiți. Punerea în aplicare a unor măsuri coerente de prevenire și de sensibilizare, însoțite de un regim de sancționare eficient, pentru a consolida standardele de integritate din **sistemul judiciar**, cu implicarea activă a tuturor actorilor relevanți din sistemul judiciar, inclusiv a Consiliului Superior al Magistraturii, a inspecției judiciare, a asociațiilor de magistrați, a instanțelor și a parchetelor;
- punerea în aplicare a unor coduri de conduită cuprinzătoare pentru **funcționarii aleși** și asigurarea unor instrumente în materie de responsabilitate și a unor sancțiuni disuasive corespunzătoare pentru practicile de corupție, conflictele de interese și situațiile de incompatibilitate. Luarea în considerare a elaborării unor coduri etice pentru **partidele politice** sau a instituirii unor pacturi de etică între partide, pentru a promova standarde înalte de integritate. Asigurarea faptului că toate deciziile de **ridicare a imunităților** sunt motivate în mod corespunzător și adoptate cu promptitudine și că nu se permite nicio obstrucționare a justiției;
- dezvoltarea unor instrumente uniforme și eficiente de prevenire în cadrul autorităților contractante și al instituțiilor de supraveghere a **achizițiilor publice**, cu un accent deosebit pe conflictul de interese la nivel local. Asigurarea unei monitorizări sistematice și a transparenței executării contractelor publice de mare anvergură, inclusiv a proiectelor finanțate de UE. Asigurarea stabilității cadrului juridic privind conflictele de interese și a normelor în materie de incompatibilitate aplicabile reprezentanților aleși și funcționarilor la nivel local. Dezvoltarea unui sistem mai eficace care să permită detectarea timpurie, remedierea și sancționarea efectivă a conflictelor de interese în domeniul achizițiilor publice. Punerea în aplicare eficientă a unor norme clare privind practicile „ușilor turnante” în domeniul achizițiilor publice și sensibilizarea cu privire la riscurile pe care le implică astfel de practici. Stabilirea unor mecanisme eficace de control care să vizeze **alocarea fondurilor guvernamentale** către administrațiile locale și **întreprinderile de stat** și punerea în aplicare a unor garanții împotriva alocării discreționare în detrimentul interesului public. Consolidarea garanțiilor anticorupție pentru procesele de achiziții publice în cadrul întreprinderilor de stat;
- punerea în aplicare a unor strategii eficace de reducere a nivelului plăților informale în sistemul public de **sănătate**, inclusiv prin luarea în considerare a îmbunătățirii remunerației și a condițiilor de lucru pentru personalul medical. Asigurarea competențelor necesare, a profesionalismului și a independenței operaționale ale departamentului de integritate din cadrul Ministerului Sănătății, permițându-i să efectueze controale eficace în materie de integritate, inclusiv în domeniul bugetului și al achizițiilor publice. Asigurarea eficacității măsurilor luate ca urmare a constatărilor departamentului.